

8. møde

Torsdag den 10. oktober 1996 kl. 18.10

Dagsorden

1) Eventuelt: Tredje behandling af lovforslag nr. L 22:

Forslag til lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96.

Betænkning 8/10 96. Anden behandling 10/10 96).

2) Eventuelt: Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 10:

Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet.

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96.

Betænkning 8/10 96).

3) Eventuelt: Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 11:

Forslag til folketingsbeslutning om en mere effektiv afsoning i fængsler og arresthuse og oprettelse af fængsler for stærke fanger.

Af Birthe Rønn Hornbech (V) og Helge Adam Møller (KF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96. Betænkning 8/10 96).

4) Eventuelt: Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 13:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rockergrupper.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96. Betænkning 8/10 96).

5) Eventuelt: Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om forbud mod rockeres rygmærker.

Af Pia Kjærsgaard (DF) m.fl.

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96. Betænkning 8/10 96).

Samtykke til behandling

Anden næstformand (Henning Grove):

De sager, der er opført på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde.

Da jeg har forstået, at der ønskes afstemning om, hvorvidt samtykket skal gives, går vi straks til afstemning.

Afstemning

Afvigelsen fra den i forretningsordenen fastsatte frist vedtoges med 90 stemmer (S, V, KF, RV, FP og CD) mod 11 (SF og EL).

Anden næstformand (Henning Grove):

Da der til dispensation kræves, at tre fjerdedele af de stemmende tilslutter sig forslag herom, er samtykket givet.

Man gik herefter til:

1) Tredje behandling af lovforslag nr. L 22: Forslag til lov om forbud mod ophold i bestemte ejendomme.

Af justitsministeren (Bjørn Westh).

(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96. Betænkning 8/10 96. Anden behandling 10/10 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Akkurat som vores ordfører på området, fru Dorte Bennedsen, gav udtryk for i forbindelse med førstebehandlingen af dette lovforslag, er vi stadig i en situation, hvor vi mener, at det ikke bare er rigtigt at vedtage lovforslaget, men også rigtigt at gøre det i den hast, der er tilfældet her. Det skyldes, at den optrapning af krigen, vi har set rockergrupperne imellem, i meget høj grad er kommet til at betyde, at den almindelige befolkning er i en situation, hvor den føler, at den bliver brugt som skjold mod angreb på sine huse. Det er uacceptabelt, og vi

kan i hvert fald ikke fra Socialdemokratiets side medvirke til det.

Vi foregiver ikke, at vi løser alle problemer med forslaget her, tværtimod; det har vi også tilkendegivet hele vejen igennem. Vi har sagt, at der skal andre forslag til. Men til gengæld har vi også sagt, at det, vi gør med dette forslag, er at mindske risikoen for de omkringboende, således at den frygt, som de føler, de lever i nat og dag, bliver formindsket.

Når jeg siger det, vil jeg gerne meget klart udtrykke, at det ikke mindst er på baggrund af, at jeg bemærkede, at fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre gav udtryk for, at når man fra Venstre ikke havde kunnet tilkendegive, hvordan man ville stemme i forbindelse med lovforslaget – hvilket selvfølgelig har undret os såre – var det, fordi man stemte ud fra sin samvittighed, og at man behandlede forslaget ud fra et samvittighedssynspunkt. Jeg vil godt sige, at vi i Socialdemokratiet har handlet efter vores samvittighed fra starten af førstebehandlingen af lovforslaget, og til vi om et øjeblik stemmer om dets endelige vedtagelse. Det har vi ikke mindst gjort ud fra et ønske om at vise, at vores sympati klart ligger på beboernes side, så vi kan sikre dem så høj en tryghed som overhovedet muligt.

Under høringen fik vi fra Københavns politidirektør, fru Hanne Bech Hansen, en meget klar tilkendegivelse af, at forslaget var et godt redskab at give politiet i hånden for at sikre beboerne øget tryghed. Derfor synes jeg nok, at i modsætning til den dårlige undskyldning, som jeg oplevede, at Venstres ordfører kom med, er det værd at sige, at vi fra Socialdemokratiets side netop på grund af vores samvittighed ønsker at stemme forslaget igennem og med glæde ser det blive stemt igennem allerede i dag.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Rockerkriminaliteten er en rå og brutal form for kriminalitet, og denne kriminalitet må ikke få fodfæste i Danmark.

I takt med optrapningen af rockernes forbryderiske adfærd, som ikke blot rammer dem selv, men spreder skræk og rædsel blandt fredelige og lovlydige naboer, der kun ved et lykketræf ikke er blevet ramt af vildtflývende projektiler, er det nødvendigt, at demokratiet vægter for sig. Vort fredelige Danmark er i en ekstrem situation, og derfor er det nødvendigt at anvende utraditionelle midler. Det er nødvendigt, at samfundet vægter sig med midler, der ikke hidtil har været nødvendige.

Denne kriminalitet, der leder tanken hen på krig, må ganske enkelt stoppes. Der må skrappe midler til. Det er Folketingets pligt, det er faktisk det, vi er valgt til: at skabe og bevare et samfund, hvor almindelige mennesker kan leve i tryghed og sikkerhed med deres familier. Men sådan er det ikke i dag, desværre! Situationen har fået lov at løbe løbsk, fordi regeringen ikke for længst har turdet skride ind over for disse terrorlignende tilstande i vort land.

Rockerkriminaliteten har været kendt i årevis, uden at regeringen på nogen måde har grebet ind ...

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er meget støj i salen.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Rockerkriminaliteten har været kendt i årevis, uden at regeringen på nogen måde har grebet ind. Det fremgår også klart af de svar, vi har fået i Retsudvalget, at ministeren ikke kan pege på noget initiativ her i Folketingssalen, selv om det som bekendt ikke har skortet på opfordringer fra Venstre. Derfor har Venstre sammen med Det Konservative Folkeparti peget på nogle nødvendige skridt til en mere effektiv efterforskning og afsoning ud fra det grundsynspunkt, at kriminelle skal drages til ansvar for deres handlinger og spærres inde afsondret fra det samfund, de forbyder sig imod.

Vi har allerede sidste vinter fremsat nogle beslutningsforslag, og vi har for nylig fremsat forslagene igen. Regeringen stemte imod dem sidste vinter, og jeg forstår, at regeringen stemmer imod igen i dag. Det er dybt beklageligt, og jeg forstår slet ikke, at regeringen ikke tager mod disse forslag med kyshånd.

Det regeringsforslag, vi behandler i dag, kommer meget sent set i forhold til rockerproblemet; til gengæld har udformningen og processen, da forslaget endelig kom, været præget af regeringens panik. Lovforslaget fik dumpekarakter til høringen forleden dag, og alle var enige om, at det slet ikke løser rockerproblemet. Og det er jo også virkeligheden: Dette lovforslag løser ikke problemerne, og rockerne forsvinder ikke bare op i den blå luft. Rockerne bliver blot flyttet ud, hvor de ikke generer for mange, men det er altså regeringens kriminalpolitik, at man flytter problemerne.

Jeg vil godt sige det så klart som overhovedet muligt: I Venstre ønsker vi rockerkrigen stoppet. Vi ønsker terroren mod sagesløse borgere bragt

til ophør. Vi ønsker, at problemet skal løses og ikke bare flyttes. Vi vil have rockerborgene fjernet. Rockerne skal ikke vide sig sikre noget sted.

Som situationen har udviklet sig, erkender vi, at det er nødvendigt omgående at rømme rockerborgene i byområder, hvor mange fredelige borgere helt uden skyld er blevet gjort til skydeskive. Men lovforslaget kan ikke stå alene, og det er helt ubegribeligt for os, at regeringen ikke har andet og mere at byde på i øjeblikket. Dertil kommer, at det er komplet ufatteligt, at f.eks. det socialdemokratiske styre i Københavns Kommune ikke for længst har jævnet rockerborgene med jorden.

Nu får vi så at vide, at bygningen i Polensgade bare er et værksted. Jamen hvad skal man med et værksted, som er klinet op ad beboelsesejendomme? De åh så miljøbevidste Socialdemokrater har vist helt glemt at tage hensyn til miljøet, og i den forbindelse kan man ikke lade være med at tænke på, hvor travlt Socialdemokraterne har rundt om i det ganske land, når andre borgere, der ellers passer deres ting, overtræder den mindste miljøbestemmelse. Så bliver der skredet ind.

De kommuner, der i årevis har nærret disse rockergrupper, må vågne op. De må holde op med at kalde rockervirksomhed for folkeoplysning med deraf følgende billig husleje og kommunale tilskud. Det er jo fuldkommen forrykt, som der er vendt op og ned på tingene.

Jeg vil gerne sige meget stærkt til de danske forældre: Hold op med at sende jeres børn og unge til foredrag med rockere og til ungdomsklubber og skoler, hvor rockere holder foredrag! Alle danskere bør fryse rockerne ud og bistå politiet i jagten på opklaringen af de forfærdelige forbrydelser, vi har været vidne til.

Den helteglorie, som nogle unge forbinder med disse ynkelige rockere, der har brug for at hævde sig ved vold, har brug for at iføre sig uniformslignende klædedragter med magtsymboler – denne helteglorie må fjernes! Det er først og fremmest forældrenes ansvar, men også mediernes ansvar, at heltedyrdelsen erstattes af afstandtagen, så jeg synes også, medierne skulle overveje, om de virkelig mener at handle i samfundets interesse, når der bestandig gives spalteplass og sendetid til kyniske volds mænd, der spiller hasard med fredelige børnefamiliers sikkerhed.

Og så vil jeg igen appellere til regeringen: Kom nu med de nødvendige lovgivningsinitiativer! Det haster! Det haster med en lovgivning,

der stiller volds mændene til ansvar for deres forbrydelser og får dem afsondret fra samfundet. Våbenloven må skærpes ganske betydeligt, og der må styr på, hvor mange våben der findes i Danmark. Det haster med at få ophævet sidste års politiforlig, og politiet må omgående tilføres de nødvendige ressourcer, så rockerne kan overvåges og strafforfølges igen og igen. Det er Venstres grundopfattelse, at truslen om opklaring af begåede forbrydelser, en hurtig sagsbehandling og en effektiv afsoning har en væsentlig generalpræventiv effekt og dermed en gunstig indflydelse på kriminalitetsudviklingen.

Vi ved godt, at rockernes had til hinanden ikke opløses ved dette lovforslag, men det fjerner forhåbentlig, så snart det er vedtaget, de menneskelige skydeskiver i tætbebyggede områder, i hvert fald midlertidigt. Men der er andre, der frygter, at rockerkrigen optrappes, ved at man nu tvinger HA'erne ud af byerne og ud i de tyndere befolkede områder, hvor de rivaliserende grupper har deres tilholdssteder. Disse bekymringer må der også lyttes til. Det er jo et kæmpedilemma, at rockerne ikke forsvinder som følge af denne lov, og vi kan ikke vide, om konflikten optrappes. Rockernes forbryderiske hensigter forsvinder ikke, rockerborgene forsvinder ikke. De flyttes kun.

Men politiet får nu et redskab, som efter politiets eget udsagn er brugbart og vil blive anvendt med det samme, og derfor er der naturligvis ingen i Venstres folketingsgruppe, der vil modsætte sig, at dette lovforslag føres ud i livet. Derfor stemmer Venstres folketingsgruppe for lovforslaget, om end enkelte medlemmer ved at undlade at stemme vil tilkendegive deres skepsis og forbehold og bekymring for, at loven blot giver borgerne en falsk tryghed og regeringen en sovepude.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg tror, at alle, der deltog i den høring, som blev arrangeret i forbindelse med behandlingen af lovforslaget, er enige om, at det var en god høring, vi havde i mandags. Men så meget mere synes jeg også, vi skylder de udefra kommende ved høringen en fair behandling – forstået på den måde, at jeg ikke mener, det er rimeligt at stå her og tilkendegive, at de rent faktisk, som jeg forstod på fru Birthe Rønn Hornbech, skulle have givet udtryk for, at det her noget skidt, der kun kunne få en dumpekarakter. Der var rent faktisk bred enighed om i panelet, at dette for-

slag var et brugbart og et godt redskab. Til gengæld var de deltagende parter udefra også enige om, at der var tekniske ting, man godt ville have ændret.

Men jeg mener ikke, man kan tillade sig at sige, at fordi der er tekniske ting, der skal ændres – og det vil jeg godt høre om fru Birthe Rønn Hornbech er enig i – får et sådant forslag dumpekarakter. I den forbindelse vil jeg i øvrigt godt spørge fru Birthe Rønn Hornbech, om Vinstres gruppe er enig i de bemærkninger, der her giver udtryk for stor kritik af Justitsministeriets arbejde i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg har glædet mig over, at også fru Birthe Rønn Hornbech stemte for, at tredje behandling kan foretages ved dette møde. Og efter nu at have hørt fru Birthe Rønn Hornbechs tale og fulde – sådan lød det – helhjertede tilslutning til lovforslaget, vil jeg tillade mig at konstatere, at fru Birthe Rønn Hornbech i formiddagens møde sagde noget, som hun i hvert fald ikke længere kan mene. Da sagde hun, at hun var utilfreds med, at loven skulle gennemføres så hurtigt. Nu har hun selv bidraget til, at den bliver det. Hun kan stemme helhjertet for, ergo har fru Birthe Rønn Hornbech dementeret sig selv, og det skal hun såmænd have en tak for.

Anden næstformand (Henning Grove):

Man bedes gøre sig klar.

Helge Adam Møller (KF):

Der kan man se! Den konservative folketingsgruppe kan støtte dette forslag. Vi gør det selvfølgelig af hensyn til de 500 eller 1.000 familier, som bor i nærheden af rockerborge eller rockerfæstringer i Nykøbing Falster, i Dalby, i Stenløse, i Polensgade, i Roskilde, i Aalborg og de 3-4 andre steder, men vi gør det også af hensyn til Erik inde fra Titangade.

Der er nok ikke så mange her i Folketinget ud over de 17 medlemmer af Retsudvalget, som kender Erik fra Titangade. Jeg kender ikke hans efternavn, han præsenterede sig kun som Erik. Han havde foretræde for Retsudvalget i går sammen med 6-7 andre beboere, og Erik fra Titangade fortalte, at han og hans kone og fire børn boede i en lejlighed over for rockerborgen. Der er tre værelser og et køkken, de to af værelserne, nemlig børnenes soveværelse og dagligstuen, vender ud til rockerborgen i Titangade.

Han sagde, at i det sidste halve år havde hverken han, hans kone eller de fire børn opholdt sig i de to værelser, som altså udgør mere end halvdelen af lejligheden, alle seks kunne kun sove i forældrenes lille soveværelse.

Så sluttede han med at sige, og det synes jeg sådan set var det allermost rammende, der overhovedet kom fra den delegation, og der var mange gode ting: Jeg føler, at I her i Folketinget, flertallet i Folketinget, tager langt mere hensyn til rockernes retssikkerhed, end I tager til min, mine børns og min kones retssikkerhed. Og det havde han jo ret i.

Nu går vi et lille skridt i den rigtige retning. Vi stemmer med glæde for dette forslag, men hvis vi ønsker at leve op til det, som Erik og hans familie og andre har givet udtryk for, så skal vi jo gå langt videre og langt, langt hurtigere, end regeringen lægger op til. Jeg vil godt sige, hvilke tre ting Det Konservative Folkeparti ønsker, vi gør og gør hurtigt.

Vi ønsker for det første, at regeringen omgående nedlægger et forbud mod Hells Angels og Bandidos efter grundlovens § 78, stk. 3. Det drejer sig om 58 fuldgyldige medlemmer af Hells Angels, og det drejer sig om 33 fuldgyldige medlemmer af Bandidos. De skal forbydes, og det kan de ifølge grundloven.

Der er nogle, der siger: Men er det virkelig voldelige medlemmer, kan det bevises? Lad mig bare nævne Hells Angels. Der har vi jo fået svar i Retsudvalget om, at de tilsammen har 826 domme – der er altså 58 medlemmer, så det er 16 i snit – og af de 826 domme er de 191 for vold, og af de 191 voldsdomme er de 24 domme for manddrab eller forsøg på manddrab. Hvis det ikke er en kriminel og en voldelig organisation, så har jeg svært ved at se, hvordan man kan opfylde det kriterium; så nu må regeringen handle.

For det andet ønsker vi at give politiet langt bedre redskaber og værktøjer til, at de ved dag og ved nat, i by og på land kan forfølge de rockere, der er kriminelle, kan anholde dem, kan stille dem for en dommer og kan få sat dem i fængsel.

Det er noget med øget adgang til telefonaflytning, det er mulighed for hemmelig ransagning, og det er mulighed for at give en langt bedre beskyttelse til vidner. Der er mennesker, som i dag ikke tør stå frem og give den viden, de har om rockernes kriminalitet, fordi de er bange for konsekvenserne. Men ligger det ikke i en retssikkerhed og et retssamfund, at vi først og frem-

mest giver retssikkerhed og beskytter dem, der ikke bryder lovene? Så langt bedre vidnebeskyttelse. Vi ønsker også, der skal være mulighed for civile agenter efter en domstolskendelse i særlige tilfælde. Det var nogle af de ting, vi ønsker.

Og så den tredje og ikke mindst vigtige ting. Vi ønsker, at hver ekstra krone, hver ekstra time, som politiet har anvendt siden den 10. marts i år, hvor den første rocker blev myrdet – henrettet er vel et bedre udtryk – ude i Kastrup Lufthavn, og det, de skal bruge i det kommende halve eller hele år, indtil rockerproblemet er minimeret til den størrelse, det får have, skal erstattes, skal kompenseres. Det skal politiet have igen. Det kan efter konservativ opfattelse ikke være rigtigt, at det, at politiets ressourcer og kræfter er anspændt til det yderste på grund af rockerkriminaliteten, skal medføre, at politiet ikke har kræfter til at løse anden kriminalitet såsom indbrydstyverier eller andet. Så derfor håber vi, at et stort flertal i Folketinget kan tilslutte sig, at politiet selvfølgelig får kompensation.

Det er de tre ønsker, vi har. Og vi håber på, at der er et flertal i dette folketing, som hurtigt og effektivt udviser den handlekraft, som er nødvendig, og som alle de delegationer, vi har haft i Retsudvalget, har givet udtryk for – bedst udtrykt af Erik fra Titangade.

Margrete Auken (SF):

Selv om der er fjernsyn på, så synes jeg ikke, det er betimeligt, at vi gentager den debat, vi nu har haft et par gange både i Retsudvalget og ikke mindst her i Folketingssalen. Så jeg vil ikke lege med i den leg.

Jeg vil så godt sige, at jeg kan høre på den måde, både fru Birthe Rønn Hornbech og hr. Helge Adam Møller taler, at det nu lyder, som om man nu behandler alle forslagene samtidig. Det synes jeg sådan set er meget praktisk. Så kan vi blive færdige. Jeg kan så her fortælle, at vi stadig væk ikke bryder os om de andre forslag, at vi stadig væk ikke synes, at vi skal omdanne samfundet til en rockerborg for at klare noget, som vi ikke engang ved, om vi kan klare med det. Vi er afvisende over for de forslag, og så skal jeg ikke sige mere om dem.

Vi har en række ting, som vi også tidligere har tilkendegivet, vi vil støtte. Jeg vil heller ikke her gentage, hvad det er.

Jeg har én pointe, jeg godt vil af med nu, og derfor har jeg taget ordet. Det er – nu var jeg lige

ved at komme med et ord, man ikke må komme med her – en påtale til Enhedslistens brug af vores høring. Det er simpelt hen en flov sag, at Enhedslisten er på nippet til at undergrave vores glimrende høringssidé ved at citere fra et ukorrigeret og ugodkendt båndreferat, som vi var enige om var vores private arbejdsredskab. Der er forskel på at sidde med det på den måde og så sidde med det, når man ser det udsendt i sin helhed. Når hr. Helge Bo Jensen ikke kan forstå det, er det hans problem. Jeg deler ikke hoved med ham.

Det næste er, at man løsriver alle citaterne fra deres sammenhæng. Altså: Dels er citaterne ikke kontrollerede, dels er de løsrivet fra deres sammenhæng. Det kan blive meget vanskeligt fremover at få mennesker til at deltage i høringer, når de bliver misbrugt på den måde, som Enhedslisten har gjort.

Jeg kan sige, at vi med sikkerhed ved, at i hvert fald hverken Steffen Juhl, Thomas Rørdam eller Jørn Vestergaard vil bruges. Det kan man se, fordi de i deres sammenhæng jo sagde noget helt, helt andet. Om Claus Haagen Jensen kan man diskutere. Thorkild Høyer? O.k., han var den, der tog afstand fra forslaget. Det er også i orden, men det er i ingen af tilfældene fair at citere dem, sådan som Enhedslisten har gjort, og jeg vil gerne her på udvalgets vegne undskylde – jeg tror, jeg kan gøre det på næsten resten af udvalgets vegne – over for vores paneldeltagere, at de er blevet misbrugt på den her måde. Det strider imod de aftaler, vi lavede, og jeg føler, det er unfair, og vil godt sige, at vi andre ikke står bag en sådan sammenklipping af citater, som Enhedslisten her har foretaget.

Så endelig til allersidst: Jeg synes, Enhedslisten argumenterer som en brækket arm for deres synspunkter om retssikkerhed. De tager nemlig overhovedet ikke hensyn til det, som er det eneste punkt, hvor jeg næsten er enig med hr. Helge Adam Møller, nemlig da han linede op, hvad det var for en bande, vi har med at gøre. Det dér snak om, at man ikke må kende dem skyldige, før deres skyld er bevist – jamen det er den jo. De har jo en hoben domme. Så det er et fuldstændigt misbrug af vores glimrende system, som jeg medgiver Enhedslisten, at Venstre og De Konservative gerne vil ødelægge, men det er ikke lykkedes dem endnu.

Og så er det at misbruge det, vi har, og som er intakt og i orden, at sige, at disse mennesker ikke er blevet kendt skyldige, men de har altså en hoben domme, og derfor er det noget akade-

misk sofisteri – ja, det er til dumpekarakter, værre end Justitsministeriets lovforslag, og det siger ikke så lidt – på den måde at gøre håret i suppen til tovværk.

Lad mig så til allersidst sige, at SF støtter forslaget og stemmer for det. Vi kunne godt have ønsket os det bedre; det har vi givet meget klart udtryk for. Vi synes stadig væk, at der er mos i det her forslag, at der er uklare ting i det. Vi har nu gjort det, at vi i vores betænkning har henvist til, hvad både ministeren og flere af ordførerne fra den anden side har sagt, og håber så på, at det er alvorligt ment, når man siger, at man er klar over, at vi her er ude på farligt vand, og at man vil gå meget forsigtigt til værks med, hvordan man bruger den.

Jeg håber i øvrigt også, at justitsministeren vil sige, at vi nok skal få meget jævnligere afrapporteringer om, hvordan det går, for den er ikke ren i kanten, den her sag; men jeg synes, at metoden er relevant i forhold til det problem, vi står over for. Så er vi i øvrigt alle sammen enige om, at der skal meget mere til, bare ikke ved hjælp af metoder, der ødelægger vores retssamfund, sådan som Venstre og De Konservative foreslår.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er jo interessant, at fru Margrete Auken på den måde kaster sig over Enhedslisten, som har haft den formastelighed at optage en udsendelse, som blev sendt i fjernsynet, og som i forbindelse med debatten har tilladt sig at se udsendelsen og tage nogle ord, som man brugte i den udsendelse. Jeg kan så forstå, at fru Margrete Auken mener, at det er en ulovlig handling, en handling, som enhver borger i dette land kunne have gjort i stil med, hvad Enhedslisten har gjort.

Det må være et redskab, der har ét eneste formål, nemlig at skjule, at SF og fru Margrete Auken har dårlig samvittighed over, at de bl.a. er med til at støtte det makværk, som regeringen er i gang med at jasje igennem i Folketinget. Det må være det, der er den egentlige grund til, at man kaster sig over en så tåbelig ting som retten til at citere fra en udsendelse, der er sendt i fjernsynet.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil godt starte med et par ord som udvalgsformand, selv om det er sjældent, man fra talerstolen tager ordet som udvalgsformand. Bagefter

bliver jeg så ordfører. Det er rigtigt, at det bilag, som fru Margrete Auken tager op, har været udsendt over Danmarks Radios TV 1, og derfor er der formentlig folk rundt om i dette land, der har videooptagelser af det, og det er selvfølgelig også en mulighed, at man kan skrive af derfra. Det er så også en af årsagerne til, at jeg ikke som formand har ment, at vi skulle tage emnet om denne afskrift op.

Jeg ville ikke som ordfører have valgt sådan en fremgangsmåde, for vi har jo i udvalget også drøftet, om vi skulle forelægge båndafskriften for de pågældende deltagere, og om vi skulle spørge dem, om vi kunne brede det ud i en større offentlighed osv. osv.

Der kan også være lidt problemer med at citere de enkelte: Er det ude af sammenhæng, eller er det i sammenhæng? Var det deres definitive svar, de gav dér, for der var nogle af dem, der undervejs uddybede og gjorde klarere, hvad de havde sagt, og er det sådan, at man bare kan sætte dem op over for hinanden?

Men jeg mener, at det især efter denne debat må fremgå klart, at det bilag er lavet af Enhedslisten, og vi vil ikke som udvalg forhindre Enhedslisten i at optrykke, hvad de beder om som bilag til betænkningen. Jeg håber og beder til, at det ikke vil forskrække eller afholde andre fra på et senere tidspunkt at deltage i sådan en høring, for det kan jo være, at der så er nogle, der siger: Jamen så kommer vi med skriftlige indlæg, og så vil vi ikke svare direkte på spørgsmål og det ene med det andet med det tredje. Men som sagt, så håber jeg ikke, at det vil ødelægge noget.

Med disse ord vil jeg også godt sige tak til udvalget, til alle medlemmerne, for jeg synes faktisk, at vi har arbejdet. Jeg ved også, at man har arbejdet dag og nat i Justitsministeriet. Det skal man have tak for. Også en tak til ministeren for den beredvillighed, der har været til at svare.

Der har også været nogle strenge ord om kvaliteten, især fra – var det nu fra politiets, fra ordføreren fra Venstres, eller var det fra fru Birthe Rønn Hornbech side? Jeg er ikke helt klar over, hvem det var, der var på talerstolen, men det kom i hvert fald ud af fru Birthe Rønn Hornbechs mund.

Jeg synes ikke, at den kritik var kvalificeret. Jeg kan ikke tilslutte mig den, og jeg synes ikke, der blev delt lussinger ud til Justitsministeriet på høringen. Der blev diskuteret mellem retslærde, og det er ved Gud det, juristerne lever af. Der blev diskuteret, i hvilket omfang man skulle

lovgive ved hjælp af bemærkninger, og det bør enhver, der har været bare to timer til forelæsning på et juridisk fakultet et eller andet sted eller har læst et par juridiske lærebøger, være klar over, er noget, jurister kan diskutere til dommedag, og det vil de formentlig, for ellers har de ikke noget at leve af. Ja, jeg er også selv jurist, så derfor tør jeg godt tage lidt fat i os.

Men når det er sagt: Jeg synes, vi har arbejdet målrettet, og de, der overværer en debat som denne og ofte overværer måske offentlige debatter mellem retspolitiske ordførere, har måske svært ved at tro det, når jeg nu siger, at når først vi sidder i udvalgsværelset, så har vi faktisk en tradition for at arbejde ganske målrettet og sagligt. Så altså tak til medlemmerne derfor.

Og så en sidste bemærkning. Dette er et lovforslag, en lov, som har vakt stor opmærksomhed langt uden for dette lands grænser. Jeg har i eftermiddags måttet snakke med mange udenlandske journalister, bl.a. fra en af de mest aflyttede nyhedsudsendelser i hele verden, nemlig BBC World Service, og de har spurgt meget målrettet: Jamen hvordan? Hvad vil I med denne lovgivning? Hvad tror I, det opretter? Er det sådan, at I løser rockerproblemet med det? Og svaret har været det samme, som den ene ordfører efter den anden har givet i denne sal: Nej, det løser ikke rockerproblemet. Det bringer problemet ind i en ny fase, og det er så den, vi skal have fat på på et senere tidspunkt.

Kim Behnke (FP):

Ganske mange har de seneste dage spurgt os folketingsmedlemmer og spurgt i læserbreve i aviserne, hvordan det dog nogen sinde er kommet så vidt, at vi har disse voldsomme konfrontationer mellem rockergrupper i Danmark. Og svaret er jo, at vi i det danske samfund eller i hvert fald i flertallet i Folketinget har en alt for blødsøden holdning over for de borgere, der begår kriminelle handlinger.

Ikke nok med, at man igennem alt for mange år har set igennem fingrene med den tydelige optrapning, der fandt sted – mange troede måske, da Hells Angels i sin tid for år tilbage fik udryddet de sidste medlemmer af en anden rockergruppe, der hed Bullshit, at så var der nok fred og gammen i Danmark, det var ingenlunde tilfældet – men akkurat lige så snart én gruppe var udryddet, så fortsatte man med at bekriige andre grupper.

Derfor kan ingen i dag påstå, at man har været uvidende om den oprustning, der har fundet sted hos rockerne. Som jeg var inde på tidligere i dag, er det ærgerligt, at det først er ved anvendelsen af militære våben, man finder anledning til at gribe ind, for der har jo været masser af muligheder for at stoppe den eskalering, der har fundet sted. Det har været muligt at stoppe, forhindre rockerne i at få så godt og solidt et fodfæste, som tilfældet er.

Det har nærmest været et forsøg på en spøg, når nogle har sagt: Hvorfor har man ikke for længst pudset skattemyndighederne og miljømyndighederne på rockerne, for de kan jo tage livet af enhver anden privat virksomhed? Så må de også være i stand til at stoppe rockerne.

Men bortset fra spøgen i bemærkningen så er det jo pinligt, at de danske skattemyndigheder ikke for længst har kulegravet de pengestrømme, der flyder i rockermiljøet. Hvordan kan man i rockermiljøet etablere alle mulige former for foreninger, overflyttede kæmpesummer til disse, uden at det får skattemæssige konsekvenser? Svaret er, at det er blødsødne myndigheder, som har nemmere ved at jage den lille håndværksmester, når han har regnet forkert på sidste decimal i momsafregningen, end at skulle lægge arm med rockerne.

Det er også myndighedernes skyld, at man ikke i tilsvarende grad sørger for, at de rockerborge, der er opført rundt omkring, overholder de kommunalplaner osv., som andre erhvervsdrivende er pligtige til at overholde. Det skulle jo lige have været en selvstændig erhvervsdrivende, der havde startet et autoværksted her midt i København. Så var vedkommende øjeblikkelig blevet stoppet af de relevante myndigheder. Men når det er en rockerborg, der bliver etableret, så ser man tavst til, mens udviklingen sker.

Oven i købet er vores lovgivning så absurd indrettet, at man netop i disse dage i henholdsvis Esbjerg og Rødding diskuterer, om man skal udbetale offentlige tilskud til rockerne, for det er jo også en form for fritidsaktiviteter, der foregår hos dem. Ja bevares, fritidsaktiviteter. Det er altså kriminelle mennesker, som er samlet for at bekrige hinanden.

I Esbjerg er der tale om udbetaling af 28.000 kr. i tilskud til en lokal rockergruppe. I Rødding er der tale om 20.000 kr. Det er altså ikke småpenge. Skatteyderne skal altså – ud over at se til, mens der bruges stadig tungere våben – også være med til over skattebilletten

eventuelt at finansiere tilskud til disse rockergrupper. Og Esbjerg og Rødding er ikke de eneste eksempler. Der er jo i massevis af kommuner, hvor man har udbetalt tilskud til rockerne og dermed givet dem næring til at kunne etablere sig så stærkt, som tilfældet er.

Jeg er også nødt til i den her forbindelse at nævne, at vi faktisk synes, det er i den grad pinligt, at det danske forsvar har svigtet i retning af at have styr på, hvor deres våbendepoter er, og sørge for hele tiden at tælle op og sikre, at våbnene er der, og at der ikke er nogen, der stjæler dem. For det danske forsvar har jo i pinlig grad været leverandør til rockerbanderne med de våben, som er forsvundet fra de danske militærdepoter. I betragtning af, at man ofte ikke ved, hvad man skal sætte danske soldater til, når de aftjener deres værnepligt, så er der her en helt åbenlys opgave, nemlig at passe på, at rockere og andre kriminelle ikke stjæler våbnene fra depoterne.

Det, der er det vigtige ved dette her lovforslag, er, at vi nu får givet et signal til befolkningen om, at Folketinget har sat rockersagen på dagsordenen. Dette her er det første af forhåbentlig mange initiativer. På Fremskridtspartiets foranledning skal der afholdes en forespørgselsdebat i begyndelsen af november måned, og da regner vi med, at Folketinget i den forbindelse kan få en grundig debat om, hvordan vi kommer videre.

For mange steder i landet er det jo sådan, at når der går rygter om, at der skal etableres rockerborge, eller bare at der er en rocker, der køber en ejendom i nabolaget, så bliver folk utrygge. Der holdes borgermøder, hvor folk ikke ved, om de er købt eller solgt, om det pludselig er deres nabolag, der skal udsættes for brug af militære våben og andre former for grov kriminalitet. Sådan skal det ikke være at leve i Danmark.

Det vil vi ikke være med til i Fremskridtspartiet. Efter vores mening skal det være sådan, at alle danskere skal kunne gå i seng om aftenen og stå op om morgenen i forvisning om, at rockere og andre kriminelle sørger man for at anbringe bag lås og slå.

Vi håber, at det her lovforslag kan blive det første skridt i den retning, og støtter det derfor helhjertet.

Helge Bo Jensen (EL):

Jeg vil da lige starte med at beklage, hvis vi har trådt på nogle formelle ligtorne ved at citere

udtalelser, som vi i øvrigt fandt var meget kloge og forstandige. Jeg vil så også beklage, at SF åbenbart ikke kan finde på noget mere væsentligt at bidrage med end det her let ophidsede og ringe begrundede udfald.

Ingen, hverken borgerlige eller kritiske juridiske eksperter, har rost den lovproces, som Folketinget er midt i eller er ved at afslutte her. På høringen – og nu tillader jeg mig at citere igen – karakteriserede Lars Adam Rehof det som en overordentlig uheldig proces. Jeg håber ikke, det er taget ud af sammenhængen: Det er en alvorlig og grim skamlet for det demokratiske folkestyre, at man vedtager love på den måde.

Jeg vil blot repetere en enkelt af vores hovedindvendinger mod forslaget, nemlig at det ikke virker, at det flytter problemet ud på landet. Vi finder, det er en smule umoralsk, at spørgsmålet om behov for beskyttelse og tryghed afhænger af, om der er tale om hundrede eller ti familier, der udsættes for fare. Som Evan Jensen fra KL har udtalt, så nytter det intet, at man bare flytter rundt på rockerne. Det er absolut lige så farligt at placere dem i små landsbyer. Der bor jo også mennesker andre steder end i Titangade. Det synes jeg er vigtigt at huske på.

Så vil jeg lige slutte af med at fortælle en historie fra det virkelige liv, en slags billede på, hvad der også sker her. I slutningen af 1960'erne og begyndelsen af 1970'erne var der i hele den vestlige verden en bølge af bankrøverier med våben, gidseltagninger m.v. Bekymrede folk fra bankverdenen, forsikringsbranchen og politiet satte sig sammen og diskuterede problemet. Først måtte målet fastlægges. Efter nogen diskussion så nåede man i Danmark frem til, at målet ikke var at undgå, at der skete bankrøverier, for det troede man ikke på var muligt.

Målet var derimod at undgå alt for voldsomme følgevirkninger af de her bankrøverier, dvs. at bankansatte og kunder ikke måtte komme til skade. Derfor valgte man i Danmark at gøre det så let som overhovedet muligt at røve en bank. Bankerne i Danmark er åbne, og enhver kan vakle ind fra gaden stangstiv og på rulleskøjter, stikke en finger frem under jakken og sige: Hit med pengene. Så får han udleveret penge af kassereren og kan vakle ud igen. Derefter er det politiets opgave at finde ham på det nærmeste værtshus.

I andre lande har man valgt den modsatte løsning. Her er bankerne nærmest fæstninger. Man skal igennem en sikkerhedssluse med metaldetektor for at komme ind i banken, der

står maskinpistolbevæbnede vagter med det resultat, at hvis man skal røve en bank, så er det nødvendigt at være vældig godt bevæbnet, og ofte er det også nødvendigt at tage gidsler. Den meget store følgevirkning, der bliver af det, er, at både bankansatte og kunder føler sig utrygge, fordi man er omgivet af panser og våben, ganske i modsætning til i Danmark.

Omkring bankrøverier – og det er jo pointen – traf man i Danmark et valg om åbenhed og nedtrapning af konflikter. I forbindelse med rockerkriminaliteten vælger man den stik modsatte løsning, en voldsom optrapning, uden at nogen tror på, at optrapning er i stand til at forhindre eller begrænse rockerkrigen.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Der er en myte, der tilsyneladende breder sig, og som er svær at få udryddet, men jeg prøver endnu en gang. Når Enhedslistens ordfører siger, at det ikke hjælper at flytte problemet ud på landet, og så citerer Kommunernes Landsforenings formand, Evan Jensen, ja, o.k., så må jeg konstatere, at her er så også en Venstremand, der endnu en gang ikke har forstået, hvad det drejer sig om.

Men loven gælder i by og på land, og jeg vil godt fortælle Enhedslistens ordfører, at den gælder selv i den mindste landsby, hvad enten det er på Bornholm eller på Falster eller i Jylland. Den gælder faktisk det mindste lillebitte hus ude på landet. Hvis det indrettes til en rockerborg eller et antal rockere tager ophold dér, og der inden for en rimelig afstand af det hus ligger et andet lillebitte hus, så kan rockerne flyttes ved hjælp af denne lov.

Så den gælder altså lige så meget på landet som i byen, og det står faktisk meget klart og tydeligt, og justitsministeren har også forklaret det i formiddags fra denne talerstol. Nu må det da været sivet ind.

Arne Melchior (CD):

Jeg plejer ikke at læse mine taler op og skal også love ikke at slå ind på det, men jeg vil gerne læse i de 3½ minut, jeg skal bruge, og selv om vi skal bruge citater med forsigtighed, så har jeg et citat på ca. 25 linjer, som jeg gerne vil bede mine kære kolleger om at lytte godt efter. Det kan jeg godt være bekendt, når det ikke er mine egne ord, men en andens ord.

Det er nemlig Ulrik Høy i Weekendavisens udgave fra sidste fredag under overskriften

Polensgade, hvor han har formuleret – og vi skal ved tredje behandling primært holde os til selve substansen – selve det væsentlige i det lovforslag, vi skal stemme om om lidt. Og jeg mener, det her er skrevet, sagt på en måde, som ikke mange kan gøre bare lige så godt. Efter at Ulrik Høy har rost statsministeren for hans besøg i Polensgade, skriver han dér, hvor jeg begynder citatet:

»Man skal holde afstand til dem« – det er altså rockerne – »fryse dem ud og især fra medieside undgå ethvert tilløb til forherligelse. Desværre har der været megen leflen for disse bander, der af samme grund har følt, at de kunne stikke næsen længere og længere frem. I den forstand er statsministerens handlemåde også en hilsen til en vis type journalister, mediefolk, skuespillere, forlæggere, præster, politifolk og andre, som med deres fidele optræden har gødet jordbunden for denne bærmø.

Det er der nu rammet en pæl igennem. Menneskevenner, specielt jurister med forbryderes retssikkerhed som kært speciale, bør også tænke sig om en ekstra gang, før de mobiliserer alverdens menneskerettigheder. Hvem har retten her? Det har ordentlige og lovlydige borgere naturligvis. Det er dem, der har ret til at være i fred, og det er dem, der har krav på beskyttelse. I første række. At rockere også har krav på retsbeskyttelse, det ved vi nok. Det kan bare ikke passe, at rockernes retsbeskyttelse kommer i første række og borgernes i anden. Ser man sådan på det, ja, så tilhører man kategorien af intelligente fagidioter, der – som eksempelvis professor Vagn Greve – er blevet så kloge, at de kan undvære hovedet.«

• Og så slutningen af artiklen, som er følgende:

»Der er tale om en manifestation af magt, pøbelmagt, og det skal ingen finde sig i. Statsministeren har gjort en god gerning ved at stille op, de folkevalgte en god begyndelse ved at støtte regeringens lovforslag. Det næste er så, at politiet får ressourcer til at foretage en effektiv bekæmpelse. Hvad vi andre kan gøre? Vi kan opføre os på en måde, som giver til kende, at folk i Polensgade ikke er alene. Hvad rockere angår, er vi alle beboere i Polensgade, det er det psykologiske håndslag, politi og myndigheder skal have i bekæmpelsen af dette uvæsen.«

Jeg synes som sagt, at det er fremragende skrevet. Jeg gør helt Ulrik Høys ord til CD's og til mine egne, og jeg ser så efter vedtagelsen i dag – som jeg forstår sker med nogleoghalvfems procent af Tingets stemmer og hurra for det –

frem til de følgende love i samme retning, som under justitsministerens ledelse vil komme til behandling senere i denne samling; dermed håber jeg tidligst muligt i denne samling, således at vi kan nå til vejs ende med dem inden for dette kalenderår.

Ole Donner (DF):

Jeg vil gerne starte med at sige, at Dansk Folkeparti støtter det lovforslag, vi har til behandling om forbud mod ophold i bestemte ejendomme.

Vi mener som mange andre, at det er et redskab, der vil forbedre politiets muligheder, og at det er et skridt i den rigtige retning – Dansk Folkeparti støtter alle skridt, der går i den rigtige retning i denne her sag. Men så spørger vi i Dansk Folkeparti: Hvorfor er rockerne ikke smidt ud i alle kommuner? Hvorfor har man ikke gjort det?

Kommunerne har i dag redskabet til at gøre det. For hvad er en rockerborg? Vi kender alle sammen en rockerborg. Det er et hus, hvorpå der er ulovlige lysskilte, der fortæller, hvilken afart det er. Der er pigtråd omkring, som også er ulovligt. Der er normalt et hegn på over 1,80 m, hvilket også er ulovligt. Men så kommer det værste: Vinduer og andre åbninger i huset bliver muret til som skydeskår i en højde, der ligger for højt over jorden. Jamen, hvorfor i alverden har kommunerne ikke gjort noget ved det?

Jeg er selv 1. viceborgmester i Frederiksværk og har været mangeårig formand for teknisk udvalg. Vi har fjernet rockerne fra deres såkaldte rockerborg i et beboet område. Og hvordan gjorde vi det? Det gjorde vi ved, at da der var en ejer, en stråmand, eller hvad man kalder det, der købte en ejendom, og man begyndte at barrikadere sig og lavede alle disse her ulovligheder, lukkede vinduesåbninger m.v., så sendte vi vores tekniske personel ned og besigtige ejendommen, og da man som byrådsmedlem har en forpligtelse til at sikre, at borgerne ikke kommer til skade, og at de ikke brænder inde, så hjælper vi selvfølgelig rockerne med at sige: Det dér må I straks have åbnet, I kan ikke barrikadere jer på den måde. Hvis der nu går ild i huset, kan I ikke komme ud, og det er vores pligt at sørge for, at ingen brænder inde, heller ikke rockere.

Så gav vi et påbud. I løbet af 4 uger skulle det være i orden, og det var det ikke. Jamen så kom det til at passe så heldigt, at da Frederikssund politi alligevel skulle på en ransagning for at lede efter nogle af de våben, der var stjålet i en nabokommune, fulgte vi med sammen med fog-

den, og så fjernede de alle rockerne. Derefter plomberede vi ejendommen, og så var det overstået. De har ikke været der siden, og de kan heller ikke komme der.

Nu har vi så også hjulpet dem med at rive hegnet ned og sådan nogle forskellige småting, for det er jo klart, at hvis de ikke selv fysisk kan være til stede, så kan vi jo hjælpe dem, og det har vi gjort. Dette kunne man altså gøre i alle kommuner, og det er ikke noget med, at man flytter problemet fra by til land, for bygge-loven og bygningsreglementet gælder såvel i byen som på landet. Det er endda strammere i land-områder, fordi der er ganske bestemte regler for, hvad man må anvende landbrugsbygninger og lignende til. Det kunne man altså bare have taget fat i fra kommunernes side allerede fra starten, for det er samtlige rockerborg, der ikke opfylder bygge-loven og bygningsreglementet.

Så kommer det allerbedste: Man har diskuteret, når nu man nedlægger disse forbud, om man skal kunne prøve dem ved en domstol, og hvor hårdt man skal have slået med en trækølle, for at man har øvet vold. Her er der ingen problemer. For her kan de ikke appellere. Her har de ikke nogen mulighed. De kan ikke engang klage til Tilsynsrådet. Bygningsreglementet er fast: Når der er nedlagt et forbud mod, at man kan bruge ejendommen, så kan den ikke bruges, og så kan man klage eller bede til Vor Herre, eller hvem man vil. Der er ikke noget, der hjælper, og når bygningen så er plomberet, burde de i hvert fald kunne holdes udenfor. Så derfor er der her en virkelig opgave at tage fat på for kommunerne, og jeg forstår slet ikke Københavns Kommune, som selv ejer bygningen. De må da have ansvaret for deres borgere. Hvorfor i alverden er de ikke gået til dem på den måde?

Så lige om Polensgade. Nu begynder man at sige: Jamen det er et værksted. Men når man indretter et værksted, så søger man om byggetilladelse, og man skal have en miljøgodkendelse. Den skal godkendes som listevirksomhed. Der er regler for, hvor mange der må være om natten, hvor meget de må støje osv. Jamen, kære venner, det kan jo slet ikke godkendes. De kan slet ikke flytte ind i det, ja, så kan det måske være en systue, de vil lave, men hvis det er et værksted, hvor de skal lave forskellige ting, så kan det ikke lade sig gøre.

Så vil jeg godt sige, at Dansk Folkeparti jo har været fremme med forbud mod rygmærker. Vi tror, det er en god idé at pille rygmærkerne af dem. Jeg tror, at nogle af dem vil have det, lige-

som nogen andre ville have det, hvis man tog bukserne af dem. Så derfor synes vi, det måske var et skridt på vejen at fjerne de rygmærker. Vi var også et af de første partier, hvis ikke det første, der sagde: Lad os bruge § 78 i grundloven.

Nu får vi det her vedtaget. Det er et skridt i den rigtige retning. Lad os fjerne rygmærkerne og lad dem beholde bukserne. Tag byggeloven i anvendelse med det samme og lad så kommunerne gå ud og lave den opgave, som de virkelig har, nemlig at sikre, at borgerne ikke brænder inde. Det er jo forfærdeligt at tænke sig, hvis der brænder en 17-18 rockere inde, fordi de ikke kan komme ud. Så det må kommunerne tage fat på.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg vil høre, om ministeren kan bekræfte, hvad hr. Helge Adam Møller oplyste her for lidt siden fra talerstolen, at Hells Angels havde fået 826 domme – 191 for vold, 24 for manddrab – dvs. ca. 16 domme pr. mand. Dette er over en 10-årig periode, og det er et par og halvtreds rockere, der har fået disse her domme. Hvis ministeren kan bekræfte, at det er rigtigt, så synes jeg, justitsministeren skylder befolkningen at fortælle dem, hvorfor disse mennesker ikke sidder i fængsel.

Hvis et menneske har begået 16 lovovertrædelser i løbet af en 10-årig periode, burde det menneske sidde i et af de danske fængsler, og hvis vedkommende gjorde det, havde det ikke været nødvendigt med tilhold.

Jeg synes, justitsministeren skylder både beboerne i Polensgade og i Titangade og alle andre steder i landet, hvor befolkningen er skræmt fra vid og sans på grund af disse mennesker, at forklare, hvorfor de ikke har fået straffe og dermed sidder i landets fængsler i stedet for at ture rundt og skræmme uskyldige borgere.

Anden næstformand (Henning Grove):
Justitsministeren. Ro.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg har ikke kontrolleret hr. Helge Adam Møllers tal, men de er formentlig rigtige.

Disse mennesker er dømt efter landets love, og de har udstået deres straf. Jeg troede egentlig også, at Venstres folketingsmedlemmer og fru Tove Fergo som præst mente, at når man havde udstået sin straf, så kunne man leve i samfundet

igen. Sådan er et normalt retssamfund. Det tror jeg vi skal holde fast i.

Beboere og naboer til Hells Angels- og Bandidostilholdssteder vil nu få en større tryghed, fordi politiet får et nyt redskab. Det er godt, og jeg vil gerne takke det store, store flertal her i Folketinget, der vil hjælpe til med at få denne lovgivning vedtaget.

Der er udført et stort arbejde, men jeg kan sige, at arbejdet med at bekæmpe rockerkriminaliteten ikke er slut. Der kommer en stribe andre initiativer. Vi har i dag tidligere omtalt våbenlovgivning. Der kommer initiativer vedrørende politiets efterforskningsmuligheder. Der kommer initiativer vedrørende stærke fanger i fængslerne, og vi får også en ressource-drøftelse. Der bliver nok at tage fat på.

Men det, vi gør her, er i hvert fald en god ting for de mennesker, der har en utryghed. Tak for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 100 stemmer (S, V, KF, SF, RV, FP, CD og DF) mod 4 (EL); 4 (Inge Dahl-Sørensen (V), Tove Fergo (V), Birthe Rønn Hornbech (V) og Niels Anker Kofoed (V)) stemte hverken for eller imod.

Anden næstformand (Henning Grove):
Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:
2) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 10:
Forslag til folketingsbeslutning om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og rockerkriminalitet.

Af Helge Adam Møller (KF) og Birthe Rønn Hornbech (V) m.fl.
(Fremsat 3/10 96. Første behandling 4/10 96. Betænkning 8/10 96).

Der var ikke stillet ændringsforslag.